

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna — Italie) — UX/Governo della Repubblica italiana

(Дело C-658/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Допустимост — Член 267 ДФЕС — Понятие за национална юрисдикция — Критерии — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Член 7 — Платен годишен отпуск — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (SEEP) — Клаузи 2 и 3 — Понятие „работник на срочен трудов договор“ — Мирови съдии и редови магистрати — Различно третиране — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „обективни причини“)

(2020/C 297/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Bologna

Страни в главното производство

Ищец: UX

Ответник: Governo della Repubblica italiana

Диспозитив

- 1) Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че Giudice di pace (Мирови съд, Италия) попада в обхвата на понятието „юрисдикция на държава членка“ по смисъла на този член.
- 2) Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че мирови съдия, който в изпълнение на функциите си извършва реални и ефективни престации, които не са нито изцяло странични, нито допълнителни и за които получава плащания с характер на възнаграждение, може да попадне в обхвата на понятието „работник“ по смисъла на тези разпоредби, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 3) Клауза 2, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (SEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че мирови съдия, назначен за ограничен период от време, който в изпълнение на функциите си извършва реални и ефективни престации, които не са нито изцяло странични, нито допълнителни и за които получава плащания с характер на възнаграждение, може да попадне в обхвата на понятието „работник на срочен трудов договор“ по смисъла на тази разпоредба, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 4) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която не предоставя на мировия съдия право на платен годишен отпуск от 30 дни, като предвидения за редовите магистрати, в случай че този мирови съдия попада в обхвата на понятието „работник на срочен трудов договор“ по смисъла на клауза 2, точка 1 от това рамково споразумение и се намира в сходно положение с това на редови магистрат, освен ако такава разлика в третирането не е обоснована от разликите в необходимата квалификация и от естеството на задачите, за които посочените магистрати трябва да поемат отговорност, което трябва да се прецени от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.